

ПРОЛОГ

Здраво! Ја сам Теодора, познатија као Теа. Ваљда ме зову тако, јер им је лакше: мање слова за изговора и уста мање боле. Иако имам седамнаест година у мом животу било је тушта и тма свакојаким догађаја и пустоловина, како би неки рекли „кул” ствари које бих волела да поделим са тобом.

Ако те занима шта је то можеш да наставиш да читаш, а ако не, боље одмах да прекинеш, што ти не бих саветовала, јер можда се негде и пронађеш, а можда и не, можда добијеш идеју, а можда ти дође да ми предложиш неку нову.

Не мислим ја да сам баш најпаметнија, него некако сам баш склона тим врхунским стварима. Како год, да не гњавим, сада ћу да почнем ... али, пре тога моји основни подаци.

Име: Теодора.

Надимак: Теа, али бих волела да ме зову Теки, Теминем (јер волим да слушам репере). Волим и групу „Горилаз“, али не бих баш да

добијем надимак по њима. Ако имаш бољу идеју ти ми помози.

Омиљена боја: љубичаста. Када бих имала стан одмах бих га прекречила у ту боју, толико је волим. А зашто? Не знам, напросто, драга ми је, увек ме орасположи. То ме држи...

Хороскопски знак: јарац, подзнак лав, месец ми је у близанцима. Да, волим да читам о хороскопима и да ми неко о томе прича. То ми је иначе хоби, али ми није јасно зашто је дечацима, тинејџерима, а богами и мушкарцима, хороскоп досадан па их смара када их питам нешто у вези с тим. Па и девојкама је досадно да стално слушају о фудбалу и спорту.

Године: седамнаест, а деветог јануара пуним осамнаест. Иначе рођена сам на Св. Стефана и мислим да није потребно да носим црвени кончић око руке као штит против урока, јер сам рођена на свети дан и самим рођењем зарадила сам свог чувара. Шта да радим кад сам имала среће тад да се родим, а ти ако ниси рођен на неки битан датум онда боље стави кончић или веруј у нешто што је теби посебно.

Љубав: стално се заљубљујем у музичаре, они су ми слаба тачка. Проблем је, што су сви много познати и тешко да ће икада и сазнати за мене, али нема везе, ићи ћу на њихове концерте и телепатски им преносити емоције.

Школа: завршила сам основну и сад сам у средњој. Увек пролазим с тројком. Није да не учим, али углавном одмарам уз мобилни и комп и разне игрице. Ни моја сестра ништа није боља, стално игра игрице на мобилном, а има много више година него ја. Никако ми не иде ка бољим оценама. Уф! Ма нема везе, сестра је увек имала све петице. Битно је да је један у породици такав и нема потребе да сви имамо врхунске оцене. Хвалићу се њоме. Немојте ми замерити за моје тројке, јер се стварно трудим и учим, али некако ми баш и не иде. Најбитније је, барем мама тако каже, да се трудим и завршим школу, а све остало ће доћи на своје. И моје...

Страх: одаћу вам тајну. Јако се бојим осамнаестог рођендана. Волела бих заувек да останем до броја испод тог. Моји вршњаци једва чекају тај дан, а ја се бојим, бојим се да одрастем. Мислим да ће се све променити, а ја још нисам спремна. Моји ми кажу да нема потребе за толиким страхом да увек могу да чувам то дете у себи, а ја мислим да нису у праву.

И, у кратким цртама – то сам отприлике ја.

Ово су моје пустоловине, па да почнем ...